

[Pelle Voigt]

om i de økonomiske forhold mellem civile og militære værnepligtige.

Hr. Arentoft argumenterede mod en af de ting, jeg sagde, ved at sige, at man ikke skulle betale af på sin studiegæld, mens man aftjente sin værnepligt. Det er ganske sandt, men det, der sker – hvad hr. Arentoft formentlig også er bekendt med – er, at der i den tid, man aftjener værnepligt, løber renter på studiegælden, og disse renter er man ikke i stand til at få modsvaret på nogen måde i form af de muligheder, der er for at få bistandshjælp efter de gældende bestemmelser, idet det her gælder, i modsætning til tidligere, efter afskaffelsen af kontanthjælpen, at der for en enlig er et generelt maksimum på omkring 4.900 kr., som omfatter både bistand og samtlige andre værnepligtsydelse. Det betyder, at en række civile værnepligtige kommer i en meget alvorlig økonomisk situation, mens de er indkaldt. Det forstår jeg ikke at man i det mindste ikke er i stand til at erkende.

Det er netop for at få diskussionen ført over på nogle andre præmisser, for at pege på, at hvis man vil opretholde alvoren i at tale om, at værnepligtsbyrden har været lige- ligt fordelt, så må man nu foretage nogle væsentlige forøgelser af de civile værnepligtiges betalinger, at denne forespørgselsdebat er blevet rejst udelukkende om de økonomiske forhold, sådan som hr. Bilgrav-Nielsen takkede for.

Men så meddeler indenrigsministeren det meget enkle, at diskussionen er umulig på de præmisser, hvor den ønskes ført. Præmisserne ligger altså fast, der kan ikke vælges andre præmisser, uanset at de civile værnepligtige er villige til at gå ind i forhandlinger om en ligestilling i aflønning pr. time, er villige til at tage hensyn til de faktiske forskelle, der findes med hensyn til manøvrer, at være væk hjemmefra juleaften, som hr. Arentoft var inde på, osv. Man ønsker altså ikke at tale om disse ting, man mener ikke, det er en væsentlig ændring, man kan ikke diskutere på de præmisser. Må jeg spørge: har man så fastsat soldaterlønnen og lønnen for de øvrige værnepligtige ud af den blå luft? Ligger der slet ikke nogen overvejelser fra regeringens side om, hvad det egentlig er for en byrde, de militære værnepligtige er udsat for? Og hvis der ikke gør det, hvis man ikke kan opgøre det, hvordan kan man så overho-

vedet operere med et begreb som lighed i værnepligtsbyrden? Det forekommer mig helt ubegribeligt.

Indenrigsministeren svarede delvis på nogle af de punkter, jeg rejste, i modsætning til de fleste af ordførerne. Indenrigsministeren mente, at den dækning, der sker i form af reguleringen til de civile værnepligtige, skulle holde nogenlunde trit med prisstigningerne. Men det spørgsmål, jeg rejste, var, at der er en voksende forskelsbehandling imellem militære og civile værnepligtige, at hver gang lønningerne reguleres, vokser den økonomiske forskel. Og det har ministeren ikke beholdt sig til overhovedet.

Derfor vil jeg gerne stille nogle spørgsmål til indenrigsministeren. Jeg vil spørge indenrigsministeren, om ministeren er indstillet på at forhandle med repræsentanterne for samtlige værnepligtsgrupper, men naturligvis især for de civile værnepligtige, med henblik på at sikre, at der i hvert fald ikke sker en voksende forskel i betalingen til civile og militære værnepligtige. Hvis man ikke vil det, må man argumentere for, at det bliver morsommere og morsommere og lettere og lettere at aftjene civil værnepligt, at værnepligtsbyrden altså på en eller anden mystisk måde er faldende. Og den argumentation kunne jeg unægtelig godt tænke mig at se på tryk og i tale. Jeg tror ikke, det er muligt, og jeg tror derfor, det er umuligt at argumentere for de voksende forskelle, som der tales om.

Så vil jeg om de civile værnepligtiges generelle forhold pege på det, som jeg var inde på i slutningen af mit første indlæg, nemlig spørgsmålet om indholdet i den civile værnepligt. Det er et spørgsmål, som vi fra SFs side vil vende tilbage til. Men jeg vil gerne allerede her spørge ministeren, om ministeren vil være interesseret i at optage forhandlinger med de civile værnepligtiges repræsentanter om en omlægning af indholdet i tjenesten til en mere aktiv fredstjeneste, sådan at man på den måde kommer i retning af en ligestilling i værnepligtsbyrden, sådan at de mennesker, der ønsker at aftjene civil værnepligt, får mulighed for at aftjene en meningsfyldt værnepligt i overensstemmelse med deres forestillinger om, hvordan Danmark bør forsvares, for så ville vi da være kommet et stykke vej.

Jeg skal beklage, at man i det store og hele ikke har forholdt sig til min påvisning af,